

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 2Cb/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816203454
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5816203454.16

Uznesenie

Okresný súd Námestovo v sporovej veci žalobcu: Ing. Jozef Snovák, s miestom podnikania Lán 674/52, 029 52 Hruštín, IČO: 17 806 950, právne zastúpený: LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo v Hruštíne, so sídlom Črchľa 396/145, 029 52 Hruštín, IČO: 00 222 372, právne zastúpený: Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, v konaní o zaplatenie 122 552,41 Eur s príslušenstvom, o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo v súdnej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 122 552,41 Eur spolu s 0,05%-tným poplatkom z omeškania zo sumy 21 147 Eur za obdobie od 30.07.2014 do zaplatenia, zo sumy 49 760,76 Eur od 29.08.2014 do zaplatenia a zo sumy 51 644,65 Eur od 25.09.2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), zároveň žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok) a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 7.352,50 Eur (III. výrok). V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.02.2019, na ktorý sa žalovaný (jeho právny zástupca nedostavil), hoci bol naň riadne a včas predvolaný (doručenie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené do elektronickej schránky dňa 19.12.2018 o 12.39 hod.), svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom, teda včas a vážnymi okolnosťami, hoci bol v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa a o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a to aj na návrh protistrany. Žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie pre neúčasť žalovaného, ktorému návrhu súd podľa § 274 C.s.p. vyhovel.

2. Dňa 03.03.2019 bol súdu doručený návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý odôvodnil tým, že advokátskej kancelárii právneho zástupcu žalovaného bolo predvolanie na pojednávanie doručené do elektronickej schránky dňa 19.12.2018. V advokátskej kancelárii má preberanie písomností z elektronickej schránky, vytlačenie doručených písomností a ich zaevidovanie vrátane zapísanie termínov úkonov a pojednávaní v pracovnej náplni advokátska koncipientka E.. E. J.. Koncipientka uvedené predvolanie vytlačila a vzhľadom na okolnosť, že toto predvolanie obsahovalo aj odročenie pojednávania vytýčeného na deň 16.01.2019, do pracovného diára na rok 2019, do ktorého sa zapisujú všetky pojednávania a tiež termíny na vykonanie úkonov, vyznačila zrušenie termínu, ktorý bol vytýčený na deň 16.01.2019 a zároveň administratívnym ojedinelým nedopatrením zapísala termín pojednávania vytýčeného na deň 12.02.2019 o 08:15 hod. omylom na deň 12.03.2019 o 08:15 hod.. Uvedený termín poznačila aj do elektronickej diára Google kalendár, ktorý využíva právny zástupca na evidenciu termínov v mobilnom telefóne. Ako dôkaz právny zástupca predložil čestné prehlásenie advokátskej koncipientky E.. E. J., fotografiu z Google kalendára, fotografiu zápisu z pracovného diára zo dňa 16.01.2019, zo dňa 12.02.2019 a zo dňa 12.03.2019. V návrhu ďalej doplnil, že o termíne

pojednávania predsedu predstavenstva žalovaného informoval až v prvom pracovnom týždni v mesiaci január 2019, nakoľko v termíne od 22.12.2018 - 02.01.2019 v kancelárii čerpali dovolenky. Žalovaného informoval, že pojednávanie sa uskutoční dňa 12.03.2019 o 08:15 hod., tak ako to mal poznačené nielen v pracovnom diári, ale aj v elektronickom diári v mobilnom telefóne. Zároveň si so žalovaným dohodli poradu pred pojednávaním a to predbežne v týždni od 04.03. - 08.03.2019, nakoľko s klientom mali pred každým úkonom poradu vzhľadom na výšku sporu, išlo o závažnú vec, na ktorú bral obzvlášť závažný zreteľ. Na preukázanie uvedeného predložil čestné vyhlásenie predsedu predstavenstva žalovaného O. E. E.. V podanom návrhu poukázal aj na dôvodovú správu k § 274 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorej obe formy kontumačného rozsudku predstavujúce formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva predovšetkým v absencii povinnosti tvrdiť a povinnosti dôkaznej, či v nedostavení sa na už nariadené pojednávanie. Mal za to, že automatické použitie tejto hmotnoprávnej sankcie voči žalovanému je nespravodlivé, pretože každé ustanovenie civilného poriadku musí súd vykladať nielen podľa jazykového vyjadrenia, ale aj podľa zmyslu a účelu toho ktorého ustanovenia. Podľa jeho názoru spravodlivej ochrane práv nezodpovedá taký postup súdu, ktorý by niekoľkoročný spor rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

3. Žalovaný bol počas celého sporu aktívny, zaslal súdu všetky žiadané vyjadrenia a zúčastnil sa aj troch pojednávaní vo veci, ktoré sa konali dňa 06.09.2017, 30.10.2017 a 13.12.2017, taktiež poskytol všetku potrebnú súčinnosť na to, aby bola vec v primeranom čase ukončená. Aj keď podľa § 277 C.s.p. môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na ktoromkoľvek pojednávaní, musí nad textom zákona prevládnúť vyšší princíp spravodlivej ochrany strán sporu. Uvedené vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV ÚS 3143/15 zo dňa 23.02.2016 a tiež z Nálezu Ústavného súdu ČR, sp. zn. PL. ÚS 43/2010. Súd má možnosť zrušiť kontumačný rozsudok, v ktorom zohľadní všetky vyššie uvedené princípy spravodlivej ochrany strán sporu (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/70/2018).

4. Žalovaný argumentoval aj tým, že vzhľadom na výšku predmetného sporu je nelogické, aby bol procesne pasívny a to aj s prihliadnutím na jeho doterajšie vyjadrenia v spore, ktorými rozporoval rozsah vykonaných prác zo Zmluvy o dielo, ktorej práva a povinnosti sú predmetom sporu. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 369/2018-56 zo dňa 13.12.2018, kde Ústavný súd skúmal, či uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/38/2017-124 zo dňa 04.04.2018 nedošlo k porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Išlo o prípad, kedy v napadnutom uznesení súd vyhovel návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, kde ku zmeškaniu účasti žalovaného na pojednávaní došlo zhodne v dôsledku administratívnej chyby pri evidencii termínu pojednávania. Ústavný súd sťažnosti sťažovateľov nevyhovel s odôvodnením, že pojem ospravedlniteľný dôvod nie je právne definovaný a je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách konkrétneho prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Žalovaný tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 24Co/156/2017, ktorým bol zrušený rozsudok pre zmeškanie, v odôvodnení ktorého súd vyjadril jednoznačný záver, že v súdnom konaní treba rátať s tým, že v určitom okamihu môže zlyhať aj ľudský faktor, a to tak na strane súdu ako aj na strane sporu. V podanom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zástupca žalovaného ako dôvod neúčasti na pojednávaní dňa 12.02.2019 uviedol práve ojedinelé zlyhanie ľudského faktora advokátskej koncipientky pri zapisovaní termínu pojednávania. Naviac konajúci súd ho z úradnej činnosti pozná a má vedomosť, že ako advokát pristupuje k výkonu svojej činnosti zodpovedne, v stanovených lehotách odpovedá súdu na výzvy, vykonáva jednotlivé procesné úkony a zúčastňuje sa termínov pojednávania. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného nezohľadnenie všetkých uvedených skutočností by bolo príliš formalistické a hraničilo by s odmietnutím spravodlivosti na strane žalovaného. Na základe uvedených skutkových tvrdení, navrhol vydať uznesenie, ktorým súd rozsudok pre zmeškanie vydaný Okresným súdom Námestovo, č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 zruší a nariadi nové pojednávanie vo veci.

5. O návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku Okresným súdom Námestovo, č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 súd rozhodol uznesením zo dňa 10.05.2019, pod č.k. 2Cb/1/2016-198 tak, že návrh žalovaného na zrušenie predmetného rozsudku zamietol. Uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.10.2020 bolo na základe odvolania žalovaného prvostupňové rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou prvostupňového súdu bolo dôsledne sa vysporiadať s kľúčovou argumentáciou žalovaného s odkazom na judikatúru, na ktorú

sa odvoláva, kde sa riešila skutkovo obdobná právna otázka, keď zároveň je potrebné, každú vec posudzovať prísne individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a aj na skutočnosť, že judikatúra sa stále vyvíja, a teda svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť v súlade s rozhodnutím - nálezom III.ÚS 119/03-30.

6. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu sa po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadril podaním doručeným dňa 30.04.2021 poukazujúc na to, že žalovaný preukázateľne zmeškal riadne vytyčené pojednávanie, pričom predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené do jeho elektronickej schránky dňa 19.12.2018, t.j. takmer 2 mesiace pred samotným pojednávaním. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.02.2019 vyplýva, že po vyvolaní vecí a otvorení pojednávania zistil, že na pojednávanie sa dostavil len žalobca a jeho vtedajší právny zástupca, súd konštatoval sa nedostavil žalovaný a ani jeho právny zástupca, hoci predvolanie na pojednávanie bolo zástupcovi žalovaného riadne doručené, vykazané a lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. S odkazom na § 181 ods. 2 C.s.p. súd konštatoval, že za nespornú považuje skutočnosť, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ObZ, na základe ktorej žalobca vykonal pre žalovaného dielo a žalovaný neuhradil v celosti cenu za vykonanie diela podľa žalobcom vystavených faktúr. Súd na záver konštatoval že žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil žiadnymi vážnymi okolnosťami a z uvedeného dôvodu nevykonal ďalšie dokazovanie a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný - jeho právny zástupca ako dôvod pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie uvádza ojedinelú administratívnu chybu jeho zamestnanca, ktorou došlo k nesprávnemu zaevidovaniu termínu pojednávania do elektronickeho diára, resp. kalendára udalosti advokátskej kancelárie, a túto výnimočnú udalosť považuje za ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania. Ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 2 C.sp. sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola známa, resp. jeho právnenému zástupcovi, ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní (nutnosť využiť lekársku pomoc nastala v značnom čase/predstihu pred nariadeným pojednávaním), avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili žalovanému, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil (uznesenie NS SR z 29.01.2020, 5Obdo/26/2019). Podľa názoru žalobcu dôvod, pre ktorý sa žalovaný - jeho právny zástupca nedostavil riadne a včas na vytyčené pojednávanie nie je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania, pretože tzv. ojedinelé administratívne pochybenie nie je objektívnym dôvodom, pre ktorý by sa žalovaný - jeho zástupca nemohli dostaviť na pojednávanie, resp. ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní riadne a včas. V danom prípade nejde o okolnosť, ktorú v zmysle § 277 ods. 2 C.sp. možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní, pretože žalovanému nebránili žiadne objektívne okolnosti, pre ktoré by nemohol včas ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní a požiadať o odročenie pojednávania, resp. upovedomiť o nemožnosti jeho účasti na pojednávaní.

7. Žalobca - jeho právny zástupca ďalej vo vzťahu k argumentácií žalovaného týkajúcej sa jeho procesnej aktivity, t.j. že počas celého súdneho konania bol aktívny, zaslal súdu všetky žiadané vyjadrenia a zúčastnil sa troch pojednávanií konaných dňa 06.09.2017, 30.10.2017 a 13.12.2017 uviedol, že zo (spojených) spisov jasne vyplýva, že žalovaný okrem odporov k jednotlivým platobným rozkazom nepodal žiadne ďalšie písomné vyjadrenie vo veci samej a ani nebol v konaní inak procesne aktívny. Podľa zápisníc z citovaných pojednávanií bola procesná aktivita žalovaného na samotných pojednávaníach minimálna alebo žiadna, nakoľko okrem súhlasu s odročením pojednávania sa žalovaný, resp. jeho právny zástupca žalovaného nijak nevyjadril k žalobe. Vo vzťahu k procesnej aktivite žalovaného žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22.11.2018, v zmysle ktorého skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa § 274 C.s.p. rozhodujúca. K ďalšej argumentácii žalovaného o tom, že klient žalovaného kládol obzvlášť závažný dôraz na danú právnu veci, nakoľko spor sa týkal pre neho obzvlášť závažnej veci, je potom pre žalobcu nepochopiteľné, že aj napriek závažnosti tejto právnej veci došlo zo strany právneho zástupcu žalovaného k tak fatálnemu administratívne zlyhaniu, ktoré malo za následok stratu sporu v podobe celkového neúspechu v danej právnej veci. Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 586/2003 Z.z.). S postupom advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže pojem „odborná

starostlivosť“, ktorú je potrebné chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu až po osobnostné predpoklady. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voľiť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta, pričom prvoradý je vždy záujem klienta. Vecou riadneho výkonu advokácie je okrem iného aj administratívne vedenie advokátskej kancelárie, do čoho spadá aj evidovanie vytýčených súdnych pojednávaní, vedenie súdnych spisov a ďalšie administratívne úkony. S odvolaním sa na zákon č. 586/2003 Z. z. možno konštatovať, že v danom prípade išlo výlučne o okolnosti na strane žalovaného týkajúce sa jeho právneho zastupovania zvoleným advokátom. Nešlo o vážne dôvody a ani také, ktoré by predstavovali neprekonateľnú prekážku pre účasť na pojednávaní. Žalovanému nič nebránilo, aby odkontroloval správnosť zápisu termínu pojednávania do svojho kalendára udalostí a to buď prostredníctvom elektronických prostriedkov na MS SR, v rámci ktorej sa zverejňujú termíny pojednávania alebo v rámci internetovej stránky, v prípade ktorej je možné nahliadnuť do elektronického súdneho spisu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/15/2020 zo dňa 30.03.2020, ktorého predmetom posudzovania boli totožné dôvody zmeškania pojednávania a podľa obsahu ktorého tvrdenie žalovaného, že si nesprávne poznačil do svojho kalendára deň pojednávania, nie je ospravedliteľný vážny dôvod, pre ktorý zmeškal pojednávanie vo veci samej. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR - II.ÚS 213/2009 z 27.5.2009, v zmysle ktorej nemožno súdu pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo jeho sféry vplyvu a tiež pripomenul aj zásadu „vigilantius iura scripta sunt“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv, keď požaduje, aby účastník konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Odvolací súd v tejto súvislosti dodal, že ospravedliteľným dôvodom v zmysle § 277 C.s.p. sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane a boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Takýmto dôvodom by mohli byť akútne zdravotné problémy alebo iná neprekonateľná prekážka, neodvratiteľná, nepredvídateľná alebo neovplyvniteľná udalosť. Za ospravedliteľný dôvod však nie je možné považovať okolnosť, ktorú spôsobil sám právny zástupca žalovaného svojím pochybením, keď sa pri ukladaní údajov o súdom oznámenom termíne nariadeného pojednávania dopustil chyby a uvedený termín si nesprávne zaznačil. Zodpovednosť za včasné dostavenie sa na pojednávanie je súčasťou povinností advokáta, ktorý je pri výkone advokácie aj pred súdmi povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a postupovať s odbornou starostlivosťou v zmysle zák. č. 586/2003 Z.z.. Uvedené dôvody neprítomnosti nebolo možné vyhodnotiť ako dôležité dôvody, a preto odvolací súd nemohol konštatovať relevanciu uvedenej odvolacej námietky zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené, žalobca je toho názoru, že vyhlásením rozsudku pre zmeškanie žalovaného nedošlo zo strany súdu k porušeniu základných práv žalovaného vyplývajúcich z ústavy, či iného právneho predpisu, nakoľko žalovaný preukázateľne bol nedostatočne procesne aktívny pri hájení vlastných práv s osobitným dôrazom na zásadu „právo ochraňuje bdelych“ a v súdnom konaní neboli zo strany žalovaného predložené dôkazy, ktoré by jednoznačne a nepochybné popreli uplatnený nárok žalobcu.

8. Podľa § 274 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Podľa § 277 ods. 2 C.s.p., ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

10. Podľa § 277 ods. 3 C.s.p., návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

11. Procesnou povinnosťou súdu je pripraviť pojednávanie tak, aby ochrana práv účastníka bola rýchla a účinná, teda tak, aby sa spravdla rozhodlo na jedinom pojednávaní. Súd rozhodol v prejednávanej veci rozsudkom pre zmeškanie na návrh žalobcu, ktorým možno rozhodnúť, len ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie a ďalej, ak žalovaný neospravedlnil svoju

neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami (§ 274 C.s.p.). Súd mal totiž splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (kontumačného rozsudku), keď z obsahu spisu mal preukázané, že súd po žiadosti žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu o odročenie termínu pojednávania určeného na deň 16.01.2019 o 9.15 hod., tejto vyhovel a určil nový termín pojednávania na deň 12. februára 2019, v predvolaní (a aj upovedomení o jeho zmene) na deň 12.02.2019 bolo obsiahnuté poučenie v zmysle § 274 a § 278 C.s.p. o úprave rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako aj rozsudku pre zmeškania žalobcu. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalovanému na adresu jeho právneho zástupcu - AK Kovačik Legal s.r.o., Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín dňa 19.12.2018 (zhodne v tento deň bolo predvolanie doručené aj vtedajšiemu právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Jánovi Vajdovi, advokátska kancelária Hviezdoslavovo námestie č. 201, 029 01 Námestovo). Súd začal vo veci pojednávať dňa 12.02.2019 o 8.15 hodine a podľa obsahu zápisnice je zrejmé, že z predvolaných strán sa na pojednávanie nedostavil právny zástupca žalovaného (a ani žalovaný). Dostavil sa žalobca a jeho právny zástupca. Súd konštatoval, že doručenie predvolanie bolo riadne vykázané a lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná. Procesným uznesením potom súd rozhodol, že podľa § 180 C.s.p. vykoná pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Vykoná dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, oboznámil sa s obsahom spojených spisov - 2Cb/3/2016 a 2Cb/4/2016, poskytol priestor na vyjadrenie prítomnej strane žalobcu podľa § 181 ods. 1 C.s.p., ktorý navrhol vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 C.s.p., keďže sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil vážnymi okolnosťami. Právny zástupca žalobcu zároveň potvrdil, že k mimosúdnej dohode, na uzavretie ktorej im bola poskytnutá lehota nedošlo, odôvodňujúc to tým, že žalovaný sa domnieva, že je pánom sporu a kladie žalobcovi podmienky a poukazuje na záväzky, ktoré nesúvisia s uplatneným nárokom. Žalobca má pritom voči žalovanému ďalšie finančné nároky, na podanej žalobe zotrval v celom rozsahu. Po konštatovaní (ne) spornosti skutkových tvrdení týkajúcich sa uzavretia zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, (žaloby na plnenie podľa § 137 písm. a) C.s.p.), na základe ktorej vystavil žalobca pre žalovaného faktúry, ktoré žalovaný neuhradil, súd konštatoval, že ďalšie dokazovanie nevykoná a na návrh žalobcu - jeho právneho zástupcu, rozhodne rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 C.s.p.. A keďže boli splnené podmienky stanovené zákonom na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, na návrh žalobcu v zmysle § 274 C.s.p. bol vyhlásený rozsudok pre zmeškania žalovaného.

12. V záujme ochrany ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov žalovaného zákon umožňuje navrhnúť mu zrušenie takéhoto rozsudku podľa § 277 ods. 2 C.s.p.. Úspešnosť návrhu je však podmienená preukázaním, prípadne osvedčením závažnosti dôvodov zmeškania, t.j. žalovaný musí preukázať, že pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie (kontumačný rozsudok), zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu. Posúdenie závažnosti je vždy vecou súdu. Nie je možné vylúčiť situáciu, že na strane žalovaného môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, alebo okolnosti spôsobenej samotným žalovaným, resp. inak zavinenej, v dôsledku ktorej zmešká nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabránia, aby včas ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý môže súd vyhovieť návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie, sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane.

13. Žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ospravedlniteľný dôvod videl v administratívnom ojedinelom nedopatrení jeho advokátskej koncipientky E. E. J., ktorá termín pojednávania nesprávne poznačila do listinného a aj elektronického diára Google kalendár, ide o jediný takýto prípad nedostavenia sa na pojednávanie súdu bez ospravedlnenia počas jeho advokátskej praxe, konajúci súd ho z úradnej činnosti pozná a má vedomosť o tom, že ako advokát pristupuje zodpovedne k výkonu svojej činnosti, v stanovených lehotách odpovedá súdu na výzvy, vykonáva v lehotách procesné úkony a zúčastňuje sa termínov pojednávania. Vzhľadom na výšku sporu a jej príslušenstva považoval za absolútne nelogické, aby žalovaný bol procesne pasívny aj vzhľadom na jeho doterajšie vyjadrenia v spore, v ktorých rozporoval rozsah vykonaných prác zo strany žalovaného. Mal za to, že automatické použitie hmotnoprávnej sankcie voči žalovanému v podobe vydania rozsudku pre zmeškanie, je pre neho nespravodlivé a je v rozpore so zmyslom a účelom civilného sporového poriadku, pričom postup súdu nezodpovedá ani spravodlivej ochrane, keď niekoľkoročný spor rozhodne rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný bol počas sporu aktívny, zaslal súdu všetky vyjadrenia a zúčastnil sa troch pojednávania vo veci 06.09.2017, 30.10.2017 a 13.12.2017 a poskytol potrebnú súčinnosť na to, aby bola vec v primeranom čase ukončená.

14. Žalovaný, zhodne aj žalobca, vo svojom vyjadrení k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, doručenom súdu po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu, poukazovali na viaceré judikáty - rozhodnutia súdov a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a Českej republiky, ktoré zmeškanie právneho zástupcu dostaviť sa na pojednávajúca (aj) z dôvodu administratívne nesprávne označeného termínu pojednávajúca posudzovali. Vzhľadom na intencie odvolacieho súdu vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia aj s judikatúrou žalobcu a žalovaného, neustále sa vyvíjajúcou, súd prijal záver a svoje rozhodnutie oprel o judikatúru najvyššej právnej sily, vo vzťahu ku ktorej niektoré judikáty posudzovanú problematiku ospravedlniteľného dôvodu posudzovali odlišne, zhodne však všetky vychádzali z toho, že posúdenie závažnosti ospravedlniteľného dôvodu je vecou úvahy súdu a z toho, že dôležitosť ospravedlniteľného dôvodu nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a bez prihliadnutia na správanie sa sporovej strany.

15. Aktuálne, v náleze Ústavného súdu SR č. II.ÚS 369/2018 zo dňa 13.12.2018 sa konštatuje, že hmotnoprávnu sankciu za procesnú pasivitu žalovaného treba posudzovať tak, že žalovaný subjektívne aj napriek tomu, že mohol vo veci konať, nekoná, nemá o pojednávajúca záujem a z toho dôvodu je namieste „sankcionovať“ ho rozsudkom pre zmeškanie. A vzhľadom na to, že pojem „ospravedlniteľný dôvod“ v zmysle § 277 ods. 2 C.s.p. nie je právnou normou definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách konkrétneho prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávajúca. A práve v posudzovaní okolností konkrétneho prípadu súd vzhliadal existenciu závažného a ospravedlniteľného dôvodu neúčasti žalovaného - jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávajúca. Tento postup je v zhode aj s rozhodnutím NS SR sp. zn. 5Obdob/26/2019 zo dňa 29.01.2020, v zmysle ktorého dôležitosť ospravedlniteľného dôvodu, ktorým sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 C. s. p. nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu (jeho širších aspektoch) a správanie sa sporovej strany. Toto rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/26/2019 vychádza, resp. sa odvoláva práve na nález ústavného súdu II. ÚS 369/2018.

16. Žalovaný - jeho zástupca súdu deklaroval, že termín pojednávajúca na deň 12.02.2019, na ktorý bol riadne a včas predvolaný dňa 19.12.2018 (s poučením o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie, ak svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní - § 274 a § 278 C.s.p.), zmeškal z objektívneho dôvodu spočívajúcom v jedinom administratívnom zlyhaní (nedopatrení) advokátskej kancelárie spočívajúcom v nesprávnom zaznamenaní termínu pojednávajúca o mesiac neskôr, t.j. na deň 12.03.2019 namiesto dňa 12.02.2019, čo malo za následok jeho neúčast' na pojednávajúca a tým aj objektívnu nemožnosť ospravedlniť svoju neúčast'. Toto zlyhanie nastalo na strane právneho zástupcu neočakávane, teda nebolo spôsobené úmyselne (subjektívne) a zabránilo právnemu zástupcovi žalovaného a žalovanému účasti na pojednávajúca.

17. Vo vzťahu k posudzovaniu ďalších okolností prípadu bolo zistené, že žalovaný proti vydanému platobného rozkazu podal odpor (podaním zo dňa 14.03.2017), rozporujúc žalobcom uplatnený nárok v podobe naviac prác, odvolávajúca sa na uzavretú Zmluvu o dielo a absenciu dodatku k nej, a toto svoje tvrdenie podporil judikatúrou. Žalovaný a jeho zástupca súhlasil s návrhom žalobcu - jeho zástupcu na odročenie pojednávajúca určeného na deň 06.09.2017, zúčastnil sa pojednávajúca dňa 18.10.2017, na ktorom prejavil súhlas so spojením veci na spoločné konanie z dôvodu už skôr vedených konaní na okresnom súde sp. zn. 2Cb/3/2016 a sp. zn. 2Cb/4/2016 a ospravedlnil neúčast' žalovaného na pojednávajúca dňa 13.12.2017, na ktoré sa právny zástupca dostavil, svoju neúčast' zhodne ospravedlnil aj žalovaný, jeho zástupca súhlasil s odročením pojednávajúca za účelom poskytnutia lehoty na mimosúdne rokovania a napokon ospravedlnil aj neúčast' na pojednávajúca nariadenom dňa 16.01.2019 z dôvodu kolízie skôr nariadených termínov pojednávajúca a žiadal o jeho odročenie. Jeho žiadosti o odročenie pojednávajúca na deň 16.01.2019 súd vyhovel, v dôsledku čoho určil nový termín pojednávajúca na deň 12.02.2019, ktorý žalovaný - jeho zástupca zmeškal. Ide o spor, ktorý sa začal na tomto súde 01.07.2016 doručením žaloby.

18. Zo žiadneho súdom konštatovaného procesného postupu žalovaného nemožno prijať záver, že by subjektívne vo veci nekonal, nezaujímal sa o vec samotnú a nemal záujem o pojednávajúca a snažil sa oddialiť konečné rozhodnutie. Žalovaný s ohľadom na predmet sporu - nárok uplatnený zo zmluvy o dielo, výšku tohto nároku, ktorý po spojení veci uznesením okresného súdu zo dňa 30.10.2017, č.k. 2Cb/1/2016-83 predstavuje sumu 122 552,41 eur s príslušenstvom, tvoriacim 0,05 % poplatok z omeškania, nebol vedome (subjektívne) nečinný. Ba naopak, neospravedlnená neúčast' bola spôsobená náhodným, ojedinelým zlyhaním - nesprávnym zaznamenaním termínu určeného pojednávajúca, čo

právny zástupca žalovaného súdu deklaroval kópiami záznamov, čestnými prehláseniami a táto objektívna okolnosť mu zabránila zúčastniť sa pojednávania. Žalovaný ospravedliteľný dôvod uviedol v lehote na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie - v lehote 15 dní, priložil k nemu listinné dôkazy potvrdzujúce existenciu dôvodu, pre ktorý zmeškal pojednávanie na Okresnom súde Námestovo dňa 12.02.2019. U právneho zástupcu žalovaného sa totiž jedná o okolnosť ojedinelú, nie bežnú a zároveň takú, ktorá je spôsobilá jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť. Vyhodnotiac správanie sa žalovaného a okolnosti súdeného prípadu aj z pohľadu dĺžky jeho trvania, možno konštatovať, že na strane žalovaného existuje ospravedliteľný dôvod, pre ktorý zmeškal účasť na nariadenom pojednávaní dňa 12.02.2019, a preto rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 podľa ust. § 277 ods. 2 C.s.p. zrušil. Súd je názoru, že daná úvaha súdu je zároveň v súlade s najvyšším princípom, aký platí v práve a s princípom spravodlivosti, ktorý vzhliadol v súdnej veci.

19. Vo vzťahu k ostatnej judikatúre, na ktorú sa strany sporu odvolávali sa súdu javí konštatovať, že pokiaľ ide o rozhodnutie Ústavného súdu SR (sp. zn. II.ÚS 213/09 zo dňa 27.05.2009), ide o skorší ústavným súdom prezentovaný názor, pričom ale oba zhodne konštatujú záverom, že posudzovanie dôležitosti ospravedliteľného dôvodu, ktorým sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 C.s.p. nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a tiež na správanie sa sporovej strany, keď v konečnom dôsledku len takýto postup sa podľa názoru súdu javí súladný s princípom spravodlivosti už len s ohľadom na to, že posúdenie závažnosti ospravedliteľného dôvodu je vecou úvahy súdu, tento pojem nie je definovaný, a preto nemôže byť posudzovaný bez vyhodnotenia okolností prípadu a správania sa sporovej strany. A takýto postup je v súlade s nálezom ústavného súdu č. II.ÚS 369/2019, zhodne s ktorým, vychádzajúc z okolností konkrétneho prípadu, rozhodovali aj ďalšie súdne authority - Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom rozhodnutí sp.zn. 17Co/70/2018 zo dňa 31.07.2018 konštatoval, že označenie ospravedliteľného dôvodu pre zmeškanie pojednávania, ak ho strana sporu uviedla a deklarovala a súd jej návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovet, hoc išlo o 16 ročný spor, spôsobuje porušenie práva na spravodlivý proces. Obdobne Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 24Co/156/2017 zo dňa 24.5.2018 zrušil rozsudok pre zmeškanie, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že za ospravedliteľný dôvod považoval aj zlyhanie ľudského faktora, ktoré môže nastať tak na strane súdu ako aj na strane sporu, t.j. zhodne ako v prejednávanej veci, kedy došlo k zlyhaniu ľudského faktora na strane žalovaného a jeho právneho zástupcu, resp. jeho advokátskeho koncipienta. Krajský súd v Prešove konštatoval, že zamietnutie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je príliš formalistické a hraničí s odmietnutím spravodlivosti, keď v tam posudzovanom prípade došlo práve k administratívne pochybeniu a zaslaníu vyjadrenia k žalobe, predkladané na základe výzvy súdu, na nesprávny súd. A napokon aj zo žalobcom predkladaného uznesenia NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 5Obdo/87/2018, rozhodujúceho o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41Cob/228/2017 vyplýva, že procesná aktivita žalovaného v spore, bola posudzovaná v súvislosti s (o) (ne) splnením podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 C.s.p., nie v súvislosti s návrhom na zrušenie kontumačného rozsudku, kedy sa naopak predpokladá posúdenie všetkých okolností konkrétneho prípadu.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, je súd názoru, že vyhovením návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a zrušenie kontumačného rozsudku zodpovedá posúdeniu všetkých okolností prejednávanej veci a z hľadiska posudzovaných okolností aj postupu najvhodnejšiemu a zlučiteľnému so základnými zásadami civilného procesu. Z toho dôvodu sa súd potom nepriklonil k judikatúre prezentovanej stranou žalobcu v jeho vyjadrení k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 28.04.2021, konkrétne uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/15/2020 zo dňa 30.03.2020, hoc toto rozhodnutie vychádzalo z neskoršieho obdobia, ale sa odvolávalo na uznesenie ústavného súdu skôr vydané sp. zn. II.ÚS/213/2009 z 27.05.2009, po ktorom už bol vydaný nález ústavného súdu II.ÚS 369/2018, v zhode s ktorým je rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/26/2019 z 29.01.2020, ku ktorých prezentovaným názorom sa prvostupňový súd priklonil. Podobne ani rozhodnutie dovolacieho súdu NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22.11.2018 nie je v rozpore s nálezom ústavného súdu II.ÚS 369/2018, pretože toto posudzovalo len prípustnosť dovolania a splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 C.s.p., v súvislosti s čím bola posudzovaná aj aktivita žalovaného v spore. V neposlednom rade je súd názoru, že toto rozhodnutie nie je v rozpore s názormi prezentovanými v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 1241/2012, sp. zn. I. ÚS 329/2008 z 20.06.2011.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).